

BLAVA ŠPORT

VYDANÉ PRI PRÍLEŽITOSTI 80. VÝROČIA ORGANIZOVANÉHO ŠPORTU V JASLOVSKÝCH BOHUNICIACH

JÚL 2008

Vážení športoví priatelia, vážení športovci, vítam Vás v športovom areáli Športových klubov ŠK Blava na oslavách 80. výročia organizovaného športu v obci Jaslovské Bohunice.

Som veľmi rád, že v tento sviatočný deň ste si našli voľný čas a merali cestu na miesta, kde počas desiatok rokov mnohé generácie zanechali kus svojho športového života. Osemdesiatku slávime v plnom rozkvetu ŠK Blava i obce Jaslovské Bohunice. To je pre nás, súčasníkov príjemné i zaväzujúce konštatovanie. Športové výsledky roku 2008 sú ozdobou i odmenou za vynaložené úsilie, tým najlepším darom k tomuto sviatku.

Šesť klubov v rámci ŠK Blava má širokú členskú základňu, kde slušne pracujú výkonné výbory. Mnohí športovci a neskôr obetaví funkcionári desiatky rokov svojho života obetovali nezištnej práci v kluboch, vernosť farbám klubov je i dnes ozdobou ich osobnostných vlastností. To je základ klubovej stability a športových úspechov, dosiahnutých dobrými výkonmi a fair-play. To bol vždy náš cieľ, rovnako ako zásada, že kto sa zúčastní na živote ŠK Blava, na ten čas bude vždy v dobrom spomínať. Tak ako my pri každej takej príležitosti spomíname nielen na úspechy dosiahnuté za posledných 15 rokov v dobrých partiách, za významnej podpory obce a sponzorov, ale aj staré časy. Každá doba mala svoje čaro, zážitky i spomienky sú stále veľmi intenzívne. Je to zvláštne, že šport vždy bol veľmi potrebný a populárny. Upevňoval zdravie, tvoril vzory pre mládež, život, tvoril osobnosti, formoval človeka, jeho

Oslavujeme!

vlastnosti, ale väčšinou nebol podporovaný a docenovaný kompetentnými tak, ako by si zaslúžil. Prežil a určite prežije aj v budúcnosti. Preto podporujeme deti, mládež, budovanie športovísk. Tešíme sa z úspechov doma, ale aj z tých, ktoré dosiahnu rodáci na iných športových kolbištiach. Spojme sa pre dobré meno ŠK Blava, obce Jaslovské Bohunice, to nás posilní a podporí v ďalšej práci. Máme svoje zástavy, pod ktorými sa dáme do ďalších športových zápolení. Dnes darujem nášmu a môjmu ŠK Blava novú hymnu. Je to dar všetkým členom ŠK Blava za ich vernosť,

obetavosť, športové výkony.

Minulým, súčasným i budúcim.

K osemdesiatke ŠK Blava želim vytrvať v nastúpenej ceste, dobré vzťahy a spoluprácu so športovými zväzmi, žilivých podporovateľov a sponzorov, úspešné účinkovanie v súťažiach, verných a tolerantných fanúšikov.

Vám, návštevníkom obce a športového areálu, želim mnoho zaujímavých, priateľských stretnutí, pohodu a pekné zážitky.

PETER RYŠKA
prezident ŠK Blava

● Muži ŠK Blava, účastník II. futbalovej ligy. Horný rad zľava: Stanislav Jarábek - asistent trénera, Marián Bača - člen VV FK, Štefan Matovič - predseda FK, Vladimír Ekhardt - tréner mužov, Jaroslav Kirinovič - vedúci mužstva, Martin Gajarský, Jozef Boháčik, Radvan Pilišek, Filip Goga, Peter Schmidt, Boris Mikláš, Tomáš Kiš, Caba Gábriš, Milan Horný, Marek Maška, Peter Ryška - starosta, Tibor Matovič - masér, Štefan Sapár - predseda ZsFZ, Štefan Havlíček - sekretár ZsFZ. Dolný rad zľava: Martin Nádaský, Jaroslav Psota, Ľubomír Gerši, Ľubomír Heteš, Juraj Bachňák, Peter Strečanský, Tomáš Varhaník, Michal Jakáb.

• Najstaršia zachovaná fotografia z roku 1931 zachytáva hráčov AC, priekopníkov futbalu v Bohuniciach. Horný rad zľava: Lehen, Čimo, Meszáros, Remenár, Ivanič. Stredný rad zľava: Š. Valovič, Stríž, Kučera. V sede zľava: Sokol, Lukovič, Tichý.

V skratke o najpopulárnejšej hre s loptou od jej vzniku po súčasnosť

Futbal

vždy hýbal Bohunicami

Prvé vzduchom plnené lopty sa do našich obcí dostali v rokoch 1924 - 1925. Predtým školáci kopali iba do lôpt urobených z handier. V roku 1927 sa pri bohunickom kostole uskutočnil prvý futbalový zápas. Neskôr sa hrávalo v Jaslovciach na Barine.

Za reálny začiatok organizovaného športu v obci možno považovať rok 1928, kedy už Blavania mali skutočné futbalové mužstvo, ktoré zohralo v priebehu roka 15 futbalových stretnutí s mužstvami okolitých dedín. Mužstvo už malo aj riadne dresy - biele so zeleným pruhom na prsiach - a niektorí hráči už vlastnili aj originálne futbalové kopačky. Futbalovým stretnutiam nechýbala ani pravá divácka atmosféra. Diváci v hojnom počte vždy lemovali ihrisko zo všetkých strán.

Spočiatku malo futbalové mužstvo problémy najmä s ihriskom. Nenašiel sa vhodný pozemok, na ktorom by sa mohlo vybudovať trvalé ihrisko. V roku 1932 nastupujú hráči na zápasy v bielo-zelených dresoch s nápisom ŠK Blava.

V začiatkoch neexistovali žiadne dlhodobé súťaže. Organizovali sa iba príležitostné tur-

najové súťaže a mimoriadnu atmosféru mali vždy hodové zápasy. Najčastejšími súpermi futbalistov na prelome tridsiatych a štyridsiatych rokov 20. storočia boli najmä Bučany, Trakovice, Veľké Kostoľany, Šulekovo, Kátlovce, Dechtice, Dolná Krupá, Špačince, Hrnčiarovce, Zeleneč a Modranka. Boli to mužstvá, ktoré patrili k najlepším v okrese.

Na zápasy za súperom sa cestovalo zväčša na bicykloch, alebo autobusom Jána Varinského, ktorý bol veľkým priaznivcom jaslovskobohunického futbalu.

V živjej pamäti futbalistov ŠK Blava a jeho priaznivcov zostal zápas s vtedajším slávnym trnavským Rapidom, s ktorým remizovali 3:3.

Futbalové úspechy AC Blava, ako sa neskôr premenovali, neboli náhodné. Jadro mužstva seniorov v tom čase tvorili študenti Gymnázia v Trnave. Š. Remenáš, J. Lukovič, L. Stríž, C. Lužák, L. Čimo, E. Tichý či traja bratia Valovičovi - Šimon, František a Ján, ktorí patrili medzi najlepších a najvšestrannejších športovcov školy. Dokázali postaviť aj kvalitné volejbalové družstvo a nedali sa zahanbiť ani v ľahkoatletických pretekoch. A práve tu boli korene ich skvelej technickej a fyzickej pripravenosti. K mužstvu patrili ďalej Mezsáros, Kučera a Sokol, Ján Lehuta, Ernest Ryška, Krajčovič a Bohunický, Karol Polakovič.

Tesne pred vypuknutím II. svetovej vojny v roku 1938 sa opory mančafu AC Blava rozprchlí po svete. Futbal postupne upadal.

Povojnová futbalová generácia

Po dlhšej odmlke, zapríčinennej vojnovými udalosťami bolo treba začať odznova. Solídne futbalové predpoklady mali v tom čase Róbert Fančovič, Karol Pavlovič a Jozef Michalička. Chýbal však organizátor, domáci športový nadšenec. Ten sa našiel v Jozefovi Kluskovi, ktorý v roku 1947 prišiel do Bohuníc ako pekár. Najprv to vyskúšal s volejbalom. Keď to nevyšlo a videl, že chlapcov viac zaujíma futbal, preorientoval svoju podporu týmto smerom. Jozef Kluska zbral do prenájmu obečnú roľu na Šidúňkoch, miestni priaznivci futbalu na nej svojpomocne vybudovali ihrisko, ktoré sa stalo základom Športového areálu ŠK Blava.

To však nestačilo. Bolo potrebné ešte zohnať financie na futbalový výstroj. Jozefovi Kluskovi sa podarilo zozbierať 30 000 Kčs

• ŠK Blava Jaslovské Bohunice 1958, sprava: Ján Ondruška - kapitán, Čapkovič, Anton Lehuta, Jozef Taliga, Alojz Bednár, Ján Hutta, Šimon Macho, Ján Fančovič, Ján Gajarský, Eduard Ružička, Milan Fančovič.

a čoskoro nastúpili futbalisti na svoj prvý zápas vyparadení v novučičkých dresoch a kopačkách na nové ihrisko, kde ich nadšene vítal množstvo divákov. Nezištnými podporovateľmi boli Jozef Kľuska, Ján Lehen, Ján Rapant, Michal Jablonický, Jaroslav Paták, Jaruš Varinský, Štefan Čápka a J. Valovič. V rokoch 1950 - 1954 mladší a starší dorastenci vedení Jozefom Kľuskom prvýkrát v histórii začali organizovane hrať. V roku 1952 sa dorastenci stali víťazom okresného kola a prebojovali sa až do finále Bratislavského kraja.

V roku 1953 dokonca hrali predzápas s mladším dorastom Startaka pred ligovým stretnutím Spartak Trnava - ČH Brno.

V roku 1954 väčšina dorastencov prešla do seniorského mužstva. V tomto roku prijali pozvanie na hodový zápas futbalisti ČH Bratislava. Skončil sa nerozhodne 3:3. Druhá polovica päťdesiatych rokov bola svetlou stránkou jaslovskobohunického futbalu.

Skvelým úspechom bol zisk 2. miesta na turnaji v rámci okresných dožinkových slávností, ktoré sa uskutočnili na Škarbáku (Jahodník).

● Sezóna 1997 – 1998. Tím dorastu – víťaz okresných majstrovstiev, postupujúci do 5. ligy. Horný rad zľava: Róbert Valovič – vedúci družstva, Peter Michalička, Michal Císar, Marek Kobetič, Peter Hrkča, Ján Krajčovič, Roman Uváček, Maroš Kovačocy, Tomáš Nádaský, Michal Michalička – tréner. V podrepe zľava: Maroš Gebauer, Ivan Baláž, Martin Uhlík, Miroslav Junas, Andrej Chorvatovič, Peter Valovič, Martin Srdoš, Roman Krajčovič, Igor Gottwald.

● Sezóna 1997 – 1998. Žiaci – víťazi okresných majstrovstiev a postupujúci do krajských majstrovstiev. Horný rad zľava: Peter Císar – tréner, Miroslav Gajarský, Vladimír Pekár, Tomáš Drgoň, Milan Hrkča, Tomáš Boris, Tomáš Bubán, Martin Gajarský, Peter Kubiš, Marek Gajarský, Pavol Kubiš – vedúci družstva. V podrepe zľava: Roman Martinkovič, Peter Silný, Martin Kohúčík, Lukáš Boris, Miroslav Konečný, Michal Masarovič, Marek Matolek, Miloš Sýkora, Pavol Čeppan.

Hrali tu najlepšie mužstvá okresu. V bránke Bohuníc chytal vtedy 16-ročný Jozef Ondruška, ktorý neskôr celé desaťročia chytal za Spartak a obliekol aj reprezentačný dres Slovenska a Československa, čím sa zaradil medzi najvýznamnejšie športové osobnosti Jaslovských Bohuníc.

Na úspechoch jaslovskobohunického futbalu sa v tomto období podieľali nasledovní hráči z Bohuníc, Jasloviec a Paderoviec: Fabian Horváth, Ernest Kosmál, Ernest Fančovič, Ľudovít Tichý, Lenhart Krajčovič, Vincent Krajčovič, Viliam Magula, Alojz Benkovský, František Miškovič, Jozef Žiška, František Uváčík, Ernest Tomašovič, Ernest Valovič, Teofil Lehuta, Marián Bako, Jozef Bednár, Jaroslav Krajčovič, Vincent Ábel, Štefan

Heriban, Augustín a Slavo Sedlákovci, Teofil Bubán, Ján Gajarský, Viliam Gajarský, Jozef Taliga, Jozef Oravec, Jozef Melicher, Jozef a Milko Krajčovičovi, Michal Chvala, Anton Ondruška, Matúš Valovič a Vladimír Gajarský, Miro Mihálik, Jožo Ušák, Ján Ondruška, Anton Lehuta, Ján Ondruška, Anton Lehuta, Ján Hutta, Šimon Macho, Ján Fančovič, Eduard Ružička, Milan Fančovič.

Na rozvoj jaslovskobohunického futbalu v týchto rokoch finančne prispel aj učiteľský kolektív miestnej školy. Utvorili divadelný súbor doplnený ochotníkmi z obce a nacvičili dve divadelné hry, s ktorými vystúpili v bohumnickej šalande a niekoľko predstavení odohrali aj v okolitých dedinách. Čistý zisk potom venovali Telovýchovnej jednote Bohunice.

Malí majstri sveta

Mimoriadne krásnym šperkom prizdobili úspechy jaslovskobohunického futbalu milovníci futbalovej lopty zo Základnej deväťročnej školy v Jaslovských Bohuniciach v roku 1966. Pod vedením učiteľa Ľudovíta Stríža zvíťazili v Malých majstrovstvách sveta organizova-

ných v rámci okresu Trnava. Naši žiaci v tejto súťaži vystupovali pod zvukným menom Brazília a neurobili hanbu tejto krajine, ktorá sa pýši najlepšimi futbalistami na svete, keď vo finále porazili Vrbové 2:1. Odmenou bol postup na majstrovstvá republiky, ktoré sa hrali v Trnave. Prázdny nepripiseli k pripravenosti mužstva a zo skupiny nakoniec nepostúpili.

Zostava hráčov: Michal Michalička, Peter Ryška, Anton Oravec, Miro Melicher, Peter Vagovič, Jozef Vagovič, Edo Valovič, Jozef Taliga, Laco Bango, Marián Kobetič, Jaro Uhrovčík, Milan Ru-

● Sezóna 1996 – 1997. Mužstvo seniorov postupujúce pod vedením trénera Petra Císara do 4. ligy. Horný rad zľava: Rastislav Michalička, Peter Remenár, Zlato Čápka, Jozef Zvolenský, Martin Junas, Roman Magula, Marcel Halada. Dolný rad zľava: Patrik Maron, Stanislav Škoda, František Mrva, František Jablčník, Jozef Knížat, Andrej Junas.

● **Sezóna 2001 – 2002. Postupujúce družstvo dorastu do 4. ligy. Horný rad:** Maroš Valovič – masér, Tomáš Boris, Tomáš Krchňavý, Martin Gajarský, Tomáš Bubán, Tomáš Moravčík, Milan Hrčka ml., Milan Lackovič – tréner, Juraj Matolek – vedúci mužstva. **Dolný rad zľava:** Peter Valovič, Richard Mitošinka, Vladimír Pekár, Igor Gottwald, Roman Martinkovič, Matúš Janovič, Milan Lackovič ml.

manovič, Jozef Vyskoč, Milan Jašík, Vlado Krajčovič.

Obrat k lepšiemu

Od roku 1928 až do roku 1974 nemali jaslovskobohunickí futbalisti žiadneho trénera. Tréninky bývali spontánne a živelné. Mnohí hráči nebývali v Bohuniciach a na zápasy dochádzali iba v nedeľu z rôznych kútov Slovenska. Hru obyčajne usmerňoval najskúsenejší hráč vo funkcii kapitána. Mužstvá, ktoré mali trénerov a pravidelné tréningy, postupovali do vyšších súťaží. Jaslovskobohunčanov po čase tiež omrzela večná účasť v okresnej súťaži III. triedy. Východisko videli v obsadení trénerskej funkcie a v zavedení pravidelných tréningov. Od roku 1974 sa vystriedali pri mužstve ako tréneri Ján Ušák, Ivan Šuba, Michal Michalička, Vlasto Bôžik, čo postupne prinášalo vyššiu výkonnosť.

V súťažnom roku 1978/79 pod vedením trénera Petra Ryšku však postup unikol ŠK Blava iba o vlások. V derby so susednými Malženicami doma remizovali a chýbajúci bod nedokázali do konca súťaže nahradiť. Postúpili Malženice, ŠK Blava skončili druhé. Športovo treba priznať, že zaslúžene a vo vyššej súťaži sa držali veľmi dlho.

Rozsúšený železničný vagón bol už hanbou klubu. Peniaze na šport sa desaťročia zabezpečovali iba zábavami a v lete brigádami v žatve, zberom železa po dedine alebo veľkonočnou šibačkou.

To sa zmenilo až volebným obdobím MNV v rokoch 1976 - 1980. V rámci „akcie Z“- pracuj zdarma - bola schválená výstavba futbalovej tribúny. Vagón sa odtiahol a začalo sa stavať. Nikto sa nestaral, či sú to pozemky. A tak športovci postavili tribúnu podľa projektov Ing.

Stanislava Striža. Mala dva vstupy, dve šatne a hore krytú tribúnu VSŽ plechmi na priečkovej konštrukcii. Stavba bola daná do užívania 2. júla 1978. Konštrukcia však po roku začala samovoľne klesať a hrozilo zrútenie. Nikto sa k tomu nehlásil. Preto sa vybral poslanec MNV za svojím profesorom Kaššákom do Strednej priemyselnej školy v Trnave s fľašou šampanského, požiadať ho, aby zrátal stav priečkovej konštrukcie. Profesor ho okamžite vyhodil aj s fľašou a poznámkou, vraj aby vrátil vysvedčenie. Po hodine ho s úšľachkom prijal. Na strednej priečke, ktorá mala byť s pár kilami urobená na tlak, projektant alebo dodávateľ zmenil tlak na ťah, kde stačila obyčajná oceľová pásovina. Ale nestačila. Tých pár kíl začalo tlačiť konštrukciu k zemi. Pomohla vtedajšia Škoda Plzeň a montéri dovarili toľko železa, že to vydrží storočie. Nedostatok šatní trval ďalších dvadsať rokov. Bola to však zásadná zmena, ktorá zlepšila všeobecné podmienky futbalu v obci v čase 50. výročia vzniku organizovaného športu.

Pod vedením trénerov

Trénerská práca už bola nevyhnutná. Dobrú prácu odvedli tréneri Bohuš Srdoš

a Jaroslav Kravárik. Vo funkcii predsedov klubov sa vystriedali Celestín Gajarský, Pavol Nigrovič, František Drgoň. V ťažkých časoch klubu nastúpil do vedenia Ján Ryška. V rokoch 1981 - 83 skonsolidoval Telovýchovnú jednotu. Zakúpené bolo nákladné vozidlo pre pridruženú prevádzku pre zlepšenie príjmov na šport.

Na týchto základoch počas roku 1984 prišlo k určitej konsolidácii v mužstve, ktoré v sezóne 1985 - 1986 reorganizáciou postúpilo do okresných majstrovstiev a rovnakým spôsobom neskôr postúpilo vyššie. Bolo to obdobie striedania úspechov a neúspechov.

Od januára 1991 prišlo opäť k zmene názvu Telovýchovnej jednoty a návratu k pôvodnému, tradičnému názvu Športové kluby Blava (ŠK Blava) Jaslovské Bohunice. Do funkcie predsedu bol zvolený Celestín Gajarský. Pridružená prevádzka na dopravu zanikla, a to sa prejavilo v ekonomickom úpadku klubu. V roku 1993 sa vtedajšie vedenie vzdalo.

Nastúpilo nové vedenie. Do funkcie prezidenta ŠK Blava bol opäť zvolený človek pre

● **Jozef Zvolenský – najväčšia futbalová osobnosť futbalovej histórie ŠK Blava. Brilantný strelec, ktorý bol pri všetkých postupoch od roku 1995 až po postup do 3. ligy v roku 1999.**

● **Jozef Ondruška, futbalová osobnosť Jaslovských Bohuníc 20. storočia.**

krízové príležitosti Ján Ryška. Členmi správnej rady zostali opory Ing. Pavol Miklošovič, Ing. Miloš Rapant, pribudli Pavol Kubiš, Jaroslav Valovič, Ján Rumanovič a Marián Bača. Manažérom klubu sa stal Peter Ryška. Bolo potrebné skonsolidovať klub, doriešiť dlhy, doplniť hráčsky káder a dať klubu novú víziu do budúcnosti. Prevzali zodpovednosť a začali sa zlaté časy jaslovskobohunického futbalu.

Po prvé museli hráči pochopiť, že futbal sa nehrá a výsledky sa nerodia v krčme. Kto sa nepodriadi tréningovému procesu, odmiet-

ne náročnosť, nebude pracovať pre kolektív, nemôže reprezentovať ŠK Blava. Skončilo sa zháňanie hráčov a prosenie po domoch, i keď sú domáci. Mnohí zmeny odmietali, ale s odstupom času postup pochopili a naďalej zostali vernými členmi klubu. Služí im to k športovej cti.

Prvým trénerom v sezóne 1993 - 94 sa stal Ing. Ján Schmidt z Orechovej. Káder doplnili útočník Jozef Zvolenský - TJ Malženice, stopér Daniel Horváth - Spartak Trnava, brankár Jaroslav Lacko - TJ Siladice, útočník Stanislav Škoda - TJ Modranka, záložník Augustín Škoda - TJ Dolná Krupá a domáci hráč Jozef Daniš.

Treba však zdôrazniť inú skutočnosť, ku ktorej prišlo v roku 1994, keď futbaloví nadšenci ŠK Blava za neuveriteľných šesť dní zrekonštruovali trávnik futbalového ihriska a vytvorili tak kvalitnú ihriskovú plochu, ktorú môžu Jaslovskobohuničanom mnohé kluby závidieť.

Historické úspechy jaslovskobohunického futbalu

V súťažnom ročníku 1995 - 1996 ŠK Blava začal konečne dokazovať svoje kvality nielen na svojom vynovenom a kvalitnom ihrisku, ale aj na ihriskách súperov a vybojoval si postup do V. ligy, o ktorej sa pred niekoľkými rokmi jaslovskobohunickí futbalisti a ich priaznivci neodvážili ani len snívať. V sezóne 1996 - 1997 pokračovali vo víťaznom ťažení, v súťaži získali prvé miesto, ktoré znamenalo postup do IV. ligy Trnavského kraja. Vo futbalovom ročníku 1998 - 1999 futbalisti po výborných výkonoch dokázali opäť získať víťazstvo aj v IV. lige a zabezpečili si postup do III. ligy. Bolo to najkrajšie vyvrcholenie osláv 70. výročia organizovaného športu v Jaslovských Bohuniciach.

Žiaci a dorastenci kráčali vo víťazných šľapajach seniorov, lebo postúpili z prvých miest do krajských súťaží. Dovtedajšia história jaslovskobohunického futbalu také úspechy nepoznala. Značný podiel na prudko stúpajúcej výkonnosti mal zodpovedný prístup trénerov a funkcionárov k hráčom a k plneniu úloh,

● **Družstvo dorastencov, ktoré v ročníku 2007 - 2008 postúpilo do III. futbalovej ligy. Horný rad zľava: Roman Spěvák - vedúci mužstva, Emil Slíva, Tomáš Vyskoč, Robert Ševčík, Roman Sokolovič, Ľuboš Krivánek, Silvester Grigel, Mário Nemček, Samuel Holkovič, Martin Matovič, Martin Srnec, Štefan Matovič - predseda FK ŠK Blava. Dolný rad zľava: Ľubomír Chudý - tréner dorastu, Michal Sládeček, Marek Bohunický, Matúš Veľšic, Patrik Chudý, Dušan Vavrínek, Martin Machovič, Michal Gajarský.**

ktoré im boli zverené. Prezidentom Správnej rady ŠK Blava Jaslovské Bohunice v jubilejnom roku bol Ing. Miloš Rapant, jej členmi boli Jaroslav Valovič, Pavol Kubiš, Peter Ryška, Marián Bača, Viliam Štajger a Ing. Pavol Miklošovič. Základom úspechu A-mužstva po roku 1995 bol bezpochyby výborný tréner Ľubomír Kohúčík z Trnavy. Trénerom seniorov bol Peter Císar, trénerom dorastu Michal Michalička a žiakov viedli Gabriel Kopúnek a Peter Císar.

Na ďalší historicky najväčší úspech futbalu čakali desať rokov. Za ten čas bola pomerne stabilná Správna rada ŠK Blava, po dostavbe krytej tribúny a šatne, spoločenských a regeneračných priestorov, vyrástli postupne dve bočné tribúny, športové haly, umelý trávnik, obnovená bola hlavná hracia plocha s automatickou závlahou, športový areál bol doplnený o severovýchodnú tribúnu, murované oplo-

tenie a parkoviská. Súčasne vyrástli aj hráči, ktorí pod vedením Juraja Jarábka na jeseň 2007 dali základ úspešnej jari 2008. Tú výborne zvládol tréner Vladimír Eckhard s asistentom Stanislavom Jarábkom. Po víťazstve v Západoslovenskom pohári v roku 2007 A-mužstvo o rok zvíťazilo v III. lige a postúpilo do II. futbalovej ligy. Úspechy klubu zvýraznil dorast postupom do II. ligy pod vedením trénera Ľubomíra Chudého a získaním Pohára fair-play za najslušnejšie mužstvo v III. lige.

Prierezmom histórie nie je možné zachytiť všetky udalosti, športovcov, trénerov, masérov, funkcionárov. Chceme iba naviesť atmosféru milníkov, ktoré nás sprevádzali našou históriou. Tak sa chceme pozerat' aj na novozriadenú Sieň slávy, ktorú otvárame na tribúne. Postupne chceme skompletizovať podklady a zvečniť každé meno športovca, ktorý v ŠK Blava žil, každého funkcionára, ktorý pre náš šport tvoril. Všetci si to zaslúžia pre svoju i klubovú slávu.

● **Horný rad zľava: Mgr. Daniel Horváth - asistent trénera, Jozef Kubiš - tréner, Peter Pakan, Ondrej Režnák, Martin Podkovčík, Filip Hanák, Peter Krajčovič, Pavol Brunner, Ivan Koleno, Lukáš Buchanec, Filip Rybanský, Rudolf Kellner, Miroslav Brunner - vedúci mužstva, Viktor Malý. Dolný rad zľava: Ľubo Hrkča, Radovan Malý, Erik Horváth, Filip Krč, Rudolf Kellner, Tomáš Melúch, Miloš Rapant.**

● V júli sa v areáli Mlyn konal už druhý ročník súťaže v streľbe z brokových zbraní O pohár starostu obce.

hlboké korene. Dnes už od jej založenia uplynulo vyše 20 rokov a súťaž sa koná každý rok od mája do septembra. Od roku 1997 však už pod novým názvom - Blava Cup.

Stolný tenis

Stolnotenisový oddiel TJ Jaslovské Bohunice vznikol v auguste 1981 na podnet učiteľa Karola Gajdoša, ktorý prišiel učiť na Základnú školu do Jaslovských Bohuníc. On sa stal trénerom a vedúcim oddielu. Vďaka veľmi dobrej tréningovej morálke hráčov a výbornej spolupráci s Telovýchovnou jednotou a základnou školou si seniorské mužstvo veľmi dobre počínalo i v okresnej súťaži, kde v zostave Gajdoš, Matovič, Vagovič obsadilo 3.

Jaslovskobohuničania sú všestranní športovci

Atletika

ŠK Blava v minulosti i v súčasnosti venovali pozornosť aj rozvoju iných športových odvetví, aby so športových aktivít mohlo byť zapojených čo najviac občanov. V rokoch 1960 - 1963 vykazovala TJ Jaslovské Bohunice pomerne dobrú činnosť. Jej základom bol stabilný výbor a dobré podmienky, ktoré im vytvárala obec. Vo výbore pracovali väčšinou bývalí futbalisti, pre ktorých vždy bol šport srdcovou záležitosťou.

Už v päťdesiatych rokoch sa jaslovskobohunickí futbalisti zúčastňovali na rôznych súťažiach aj v iných športoch, čo svedčilo o ich všestrannej pripravenosti. Jozef Ušák a Teofil Daniš (Canada) hádzali diskom a guľou, Gusto Hornák behal šprinty, Jozef Ondruška získal v jednom roku 8 titulov Majstra okresu v atletike, Jodo Malík skákal o žrdi, Jožko Malovec vynikal v skoku do výšky, Miro Mihálik behával 1000m, Tóno Gádoši behával 400m, Ján Ondruška bol skvelý v hode oštepom.

Niektoré už spomínané úspechy v atletike treba doplniť o mimoriadne úspechy, ktoré v atletike dosiahol rodák z Jaslovských Bohuníc Štefan Lehen. Ako atlét oddielu STV Bratislava prešiel všetkými strednými a dlhými traťami, končiac maratónom. Patrí mu titul Majstra Slovenska v polmaratone pre rok 1997. Získal niekoľko popredných umiestení v bežeckých disciplínach na rôznych súťažiach. V súčasnosti preteká za ŠK Blava.

Beh oslobodenia – Energetická pätnástka

Na prelome sedemdesiatych a osemdesiatych rokov sa v obci začala písať história Behu oslobodenia Jaslovských Bohuníc. Pri

zrode tejto vydarenej akcie stál vtedajší predseda TJ Pavol Nigrovič. Od septembra 1997 na toto podujatie čiastočne nadviazala Energetická pätnástka.

Joga

Pod vedením učiteľky Veroniky Valachovej v roku 1995 začali záujemkyne cvičiť jogu. Je to cvičenie vhodné pre ženy. Jeho hlavným cieľom je dosiahnuť harmonizáciu psychickej a fyzickej zložky osobnosti. V roku 1997 sa rozbehlo aj cvičenie pre deti.

Interliga

V roku 1978 bola dokončená výstavba Pohotovostného sídliska EBO zo spoločenským domom. Do nových bytov sa nasťahovalo veľa mladých rodín. Mnohé z nich sa mimoriadne aktívne venovali športu, a preto aj teraz v nich nezhasla túžba po pohybe. Vo svete už bol v tomto období populárny halový futbal. Keďže v miestnej telocvični na to neboli vhodné podmienky, skupinka nadšencov založila interligu v prírode. Viedol ich Peter Ryška, ktorý spracoval pravidlá a systém súťaže, prvé bránky zvarili Peter a Miro Ondruškovci. Jediným vhodným miestom na hru bolo malé ihrisko v miestnom parku. Vytvorili si desať mužstiev po 8 hráčov, ktoré potom medzi sebou zvädzali nerútostné boje. Obľúbená hra zapustila v obci

miesto. Zároveň s mužmi začali trénovať aj žiaci. Cieľavedomá a systematická práca so žiakmi priniesla svoje ovocie v sezóne 1983 - 1984, keď sa žiacke družstvo stalo majstrom okresu. V sezóne 1985 - 1986 boli v súťaži dve mužstvá dospelých a dve družstvá žiakov. Hlavné žiaci v tom čase podávali veľmi dobré výkony. Najväčším talentom bol Karol Gajdoš mladší, ktorý sa stal majstrom okresu.

Po odchode RNDr. Karola Gajdoša, ktorý bol dušou a hnacím motorom stolnotenisového oddielu, záujem o stolný tenis v obci postupne upadol. V sezóne 1991 - 1992 bola činnosť oddielu ukončená.

Turistika

Odbor turistiky Zväzu základnej a rekreačnej telesnej výchovy (ZRTV) pri TJ Jaslovské Bohunice vznikol 27. marca 1982. Jeho prvými členmi boli František Čavajda, Viera Čavajdová, Celestín Gajarský, Stanislav Viskupič, Matilda Viskupičová, Ján Rumanovič, Gabriela Rumanovičová, Jana Schmidtová, Miroslav Matovič, Ján Ryška, Jarmila Ryšková, Zuzana Machovičová a Jozef Matula.

Jaslovskobohunickí turisti v rámci svojej činnosti absolvovali mnoho krásnych pochodov po turistických trasách a chodníkoch po nádhernom a na prírodné krásy bohatom Slovensku. Prešliapali nielen Malé Karpaty a Považský Inovec, ale aj Pieniny, Vysoké Tatry, Slovenský raj, Roháče, Nízke Tatry a zúčastnili sa aj na výstupe na Rysy. Chvályhodné je i to, že bohunickí vášniví turisti nezabudli ani na žiakov miestnej základnej školy, pre ktorých tiež pripravili niekoľko turisticky nenáročných akcií. Po dvoch rokoch pôsobenia sa však činnosť odboru turistiky skončila.

Zväz technických športov a činností

Okrem ŠK Blava orientuje svoju činnosť na rozvíjanie športových aktivít aj Miestna organizácia Slovenského zväzu technických športov (SZTŠ). Tá vznikla na základoch Základnej organizácie Zväzarmu (dnes MO SZTŠ) v Jaslovských Bohuniciach, ktorej zakladateľmi boli Peter Ryška, Marián Kocian a Milan Fitoš v roku 1977. Postupne zabezpečili nákup malorážnych a vzduchových zbraní. Oživenie nastalo po roku 1978, keď dvadsaťtri zakladajúcich členov vytvorilo dva krúžky: športovo-strelecký a automotokrúžok.

O rok neskôr sa členská základňa rozrástla na 80 členov. Veľmi aktívne pracoval športovo-strelecký krúžok, ktorý okrem výcviku za-

bezpečoval aj účasť zväzarmovcov na miestnych, obvodných či okresných súťažiach dospelých členov Zväzarmu i žiakov miestnej školy, s ktorou veľmi dobre spolupracovali.

V okresnej streleckej lige dospelých si družstvo v roku 1981 vystrieľalo pekné tretie miesto. V roku 1984 sa dorastenka Jana Norovská v strelbe vzduchovou puškou stala Majsterkou okresu. Podobný titul si v Dukelských pretekoch brannej zdatnosti vybojovali i Jozef Daniš a Ľuboš Remenár. V roku 1985 k jestvujúcim krúžkom pribudol

● Jazdci klubu AXA už reprezentovali obec na pretekoch v Motešiciach, Kopčanoch, Miloslavove, Trnave, Dunajskom Klátove, Maduniciach, Plaveckom Podhradí, Pezinku a inde. Nemožno zabudnúť na preteky na „domácej pôde“.

ešte krúžok rádioamatérsky. Jeho vedúcim sa stal Miloš Fritz. V tomto roku sa stal Majstrom Západoslovenského kraja v malorážnych zbraniach Vladimír Nádaský. Prvé miesto v kategórii jednotlivcov si vybojoval v strelbe zo vzduchovej pušky v okresnej streleckej lige a v dopravnej súťaži mládeže Pioniersky semafor skončilo družstvo žiakov na 3. mieste.

Medailová žatva jaslovskobohunických strelcov pokračovala v roku 1987. Po „nežnej“ revolúcii a následných zmenách v systéme politicko-spoločenského usporiadania štátu pokračoval športovo-strelecký krúžok Zväzarmu vo svojej predošlej aktivite a žal úspechy nielen v obvodných a okresných kolách streleckej súťaže zo vzduchovej pušky, ale aj v ďalších súťažiach.

- r -

● Krásny je pohľad z chrbta koňa. Neoddeliteľnou súčasťou Agroturistického centra je Jazdecký klub AXA. Jeho služby využíva široká verejnosť na individuálne jazdenie, hipoterapiu a výcvik detí, obecný úrad pri usporadúvaní kultúrnych a spoločenských akcií. Odchovanci jazdeckého klubu už svoje nadobudnuté skúsenosti odovzdávajú ďalším záujemcom o tento krásny šport.

Športovo úspešní rodáci

O pomenúť nemožno ani športové úspechy jednotlivcov, rodákov z Jaslovských Bohuníc, ktoré dosiahli vo svojom pôsobení v iných kluboch mimo ŠK Blava Jaslovské Bohunice.

Bola to predovšetkým basketbalistka Mária DEKANOVÁ, ktorá ako 13-ročná začala s basketbalom v TJ Slávia Trnava a už ako 16-ročnú ju vybrali do reprezentačného výberu junioriek Slovenskej republiky.

Výborný futbalista a ešte lepší stolný tenista bol JOZEF MICHALIČKA, ktorý sa v roku 1951 stal dorasteneckým Majstrom ČSR v stolnom tenise. Pravidelne hrával za SBZ Ružomberok majstrovské stretnutia v slovenskej lige. Z Ružomberka prestúpil neskôr do Trenčína, kde sa zamestnal a založil stolnotenisový oddiel.

V športovej gymnastike vynikla Paed. Dr. MONIKA ŠIŠKOVÁ, rod. Remenárová. S cvičením začala ako 8-ročná v oddieli športovej gymnastiky TJ Slávia Trnava. Na majstrovstvách Západoslovenského kraja v rokoch 1978, 1979 a 1982 vybojovala bronzovú medailu. Úspešná bola aj ako členka družstva, ktoré na majstrovstvách Slovenska v roku 1982 získalo 3. miesto. Neskôr pracovala ako trénerka a v súčasnosti sa venuje rozhodcovskej činnosti.

Vysoko úspešným športovcom bol aj Jaslovskobohuničan PETER UVÁČIK, ktorý štartoval na mnohých celoštátnych hrách telesne postihnutej mládeže. Štartoval predovšetkým v atletických a plaveckých disciplínach, ale aj v strelbe zo vzduchovky a v lukostrelbe. Najvýznamnejším úspechom Petra Uváčika bol zisk

zlatej medaily za strelbu zo vzduchovky v roku 1985 na Celoštátnych hrách telesne postihnutej mládeže v Košiciach. Získal tiež niekoľko strieborných a bronzových medailí, nielen v plaveckých a streleckých disciplínach, ale aj v atletike, kde sa mu mimoriadne darilo v hode oštepom a vo vrhu guľou a diskom.

Pestrú paletu športov, v ktorých rozvíjali svoju činnosť Jaslovskobohuničania, treba ešte doplniť o paragliding. I v tomto športe má obec reprezentanta. Je ním MIROSLAV MATOVIČ, ktorému učarovalo voľné lietanie na padákových klzákoch vo svahovom prúde i pri využívaní stúpajúcich prúdov vzduchu na uskutočňovanie preletov. Miroslav Matovič je už viacnásobným úspešným účastníkom Slovenského pohára v paraglidingu.

- r -

Spomína JUDr. Jaroslav Hornák, CSc.

V seniorskom veku sa spomína predovšetkým na detstvo. V mojom prípade to nie je inak. Navyše, keď som detstvo prežil až do vychodenia základnej školy v rodisku, teda v Jaslovských Bohuniaciach. Ale moja ďalšia životná púť smerovala inam.

Osobitne rád si spomínam a uvažujem, že vznik žiackej futbalovej jedenástky, ktorú sme si založili ako žiaci štvrtého ročníka základnej školy, s pribratím niektorých ďalších žiakov vyššieho i nižšieho ročníka, mal vplyv i na môj ďalší vývoj. Nebolo to len hrať futbal, ale i našetriť si peniaze na loptu, dresy, štlupne a zabezpečiť si dopravu (bicykle) na odohratie zápasu v Maľženiaciach, vo Veľkých Kostolnoch, Pečeňadoch, v Špačinciach a v iných obciach na okoli. Najväčší úspech, ale i raritu sme zazili, keď sme hrali finále o preborenia okresu na ligovom štadióne v Trnave so žiakmi z Križovian pred ligovým zápasom. Z Bohunic do areálu ligového štadióna sme sa doviezli na rebrinovom voze s konským záprahom. Už jazdou cez mesto sme vyvolali senzáciu. Ešte väčšiu senzáciu sme vyvolali na štadióne, a to po zápase, keď sme tesne pred začiatkom ligového zápasu odchádzali na tomto rebrinovom voze a húfy ľudí išli na ligový zápas. Škoda len, že sa nám nepodarilo finále vyhrať. Žiacka futbalová jedenástka z nás vytvorila silný a súdržný kolektív, zodpovedný za obstaranie peňazí, na kúpu výstroja a zodpovedný za jeho údržbu. Súdržnosť nášho kolektívu upevňovala nepriazeň, šikanovanie a nie zriedka i telesné tresty riaditeľa školy. Podporu sme však mali v pánovi učiteľovi Ľudovítovi Strížovi.

Nespomínam len na detstvo, ale i na prežitú dovolenku a víkendy v rodisku. Osobitne na moju prácu pri žatve, mlatbe, jedení (pretrhávaní), okopávaní a zbere repy a kukurice na jednotky v miestnom roľníckom družstve. Taktiež na pomoc pri stavbe rodinného domu nášho a bratovho, ale i na budovanie futbalového ihriska, predchodcu dnešného štadióna. Pri týchto prácach, ale i inak som si uvedomil osobitnú charakterovú črtu Bohuničanov, a to ich neobvyklú pracovitosť. V tom období niektorí chlapi pracovali vo fabrike, napr. v Coburgu, doma na poli, stavali dom a ešte i robili nejakú vedľajšiu činnosť (fušku), napr. opravára, strážneho. Nevie, kedy spali a odpočívali. Myslím si, že takáto neobyčajná pracovitosť vyplývala z ich zodpovednosti za zabezpečenie rodiny, ale i z ich hrdosť čosi dokázať. Niekedy to hraničilo až s pýchou.

V súčasnosti obdivujem v Jaslovských Bohuniaciach predovšetkým úpravu priestranstiev obce, rozvoj športu a kultúry, hlavne už spomínaného futbalu, ale aj tenisu, spevokolu. Vybúvanie nezvyčajne veľkého a pekného amfiteátra, úprava parku, vybudovanie strelnice a jazdeckej parkúry.

JUDr. JAROSLAV HORNÁK
(Autor teraz žije v Dubnici nad Váhom.)

Nezložil ho nikto

• Tretí sprava Marián Bača, dlhoročný člen ŠK Blava.

Medzi športy, ktoré preslávili Jaslovské Bohunice určite patril box. Miestny závod Hydrostavu založil oddiel boxu, ktorý sa prebojoval do prvej celoštátnej ligy. Tento v úspešnom ťažení pokračoval ako Atóm Jaslovské Bohunice. Medzi funkcionárov boxu patril Ján Rumanovič a Marián Bača, ktorý dosiahol majstrovský úspech medzi povrazmi. O svojej športovej a funkcionárskej dráhe hovorí:

- Je tomu už 41 rokov, čo som sa stal Majstrom Slovenska v boxe v ľahkostrednej váhovej kategórii do 71 kg, v drese Spartaka Dubnica nad Váhom ako starší dorastenec. V tom čase, v roku 1967 bol Spartak Dubnica baštou boxu na Slovensku ak i v celej spoločnej republike.

Pod vedením trénera, olympijského víťaza a zaslúžilého Majstra športu Janka Zachara a jeho asistenta Ernesta Pauloviča, mimo-

chodom rodáka z Dobrej Vody, som sa po 2,5-ročnom tvrdom tréningu prebojoval na Majstrovstvá Slovenska v boxe, ktoré sa konali v Kysuckom Novom Meste. Tam som vyhral už spomínanú váhovou kategóriu. Ako víťaz som sa kvalifikoval na majstrovstvá republiky, ktoré sa konali v Prahe. Tam som z desiatich účastníkov vo svojej kategórii jeden zápas vyhral, no v ďalšom som už nebol úspešný a prehral som na body s neskorším víťazom tejto váhy. A tak som sa umiestnil na

piatom mieste v rámci bývalej spoločnej republiky.

V roku 1968 som nastúpil na základnú vojenskú službu vo Dukly Nové Mesto nad Váhom, ktorá v tom čase boxovala II. ligu ako združený oddiel.

Za obdobie svojej športovej činnosti som odboxoval 48 zápasov. Z toho 31 víťazstiev. Ani raz som nevyhral K.O., no ani neprehral K.O., čo sa v tomto športe veľmi cení.

Po návrate do civilu som sa s boxom nerozlúčil, ale pracoval som ako funkcionár II. ligy a neskôr I. celoštátnej ligy v oddiele boxu Hydrostav Jaslovské Bohunice a neskôr Atóm Jaslovské Bohunice celých 15 rokov.

Prišiel rok 1992 a môj športový osud funkcionára sa preniesol do oddielu futbalu ŠK Blava Jaslovské Bohunice, kde pracujem vo výkonnom výbore dodnes. Ako ten čas letí... - r -

ZAMYSLÉNIE

Obec je štedrá k svojim športovcom

Pri pohľade na dejiny ľudstva nedá sa nájsť úsek, v ktorom by chýbala súťaživosť, preteky, kto je lepší, rýchlejší. Ako plynul čas tieto preteky dostávali podobu organizovaných slávností, ktoré mali svoje pravidlá. Vznikali základy dnešného športového zápolenia. Nie je účelom môjho zamyslenia zmapovať dejiny športu, ale keď o športe hovoríme mali by sme pamätať, že hovoríme o celých dejinách ľudstva. Vytvorila sa športová etika, úcta k súperovi, pevné pravidlá rôznych druhov športu. Heslo „Rýchlejšie, vyššie, silnejšie!“ sa v pravom slova zmysle stalo životným mottom mnohých ľudí, prenášalo sa do života omnoho úspešnejšie, ako si kto vedel predstaviť. Dnes je šport súčasťou nášho života. Veď položme si otázku: „Viem si predstaviť svoj víkend bez vzhliadnutia svojho obľúbeného športového zápolenia?“ A to nehovorím o priamych aktéroch týchto zápolení.

Áno, áno, namietne skeptik, veď dnes je šport len o peniazoch. Áno aj o nich, ale rozhodne nie len o nich. Dnes športové súťaže stoja skutočne nemálo peňazí, zabezpečí

dobry športový výstroj, tréningové podmienky, cestovné, stravné atď., je veľmi náročné. Už amatérsky šport „niečo“ stojí. A predsa vidíme aj u profesionálnych športovcov nefalšovanú radosť z výhry, pokorenia vyššej mýty, času. A práve cieľavedomosť týchto ľudí je častokrát vzorom pre naše deti. Preto vytváranie podmienok pre zdravý vývin jedinca, do ktorého patrí aj športovanie, je jeden zo základných atribútov modernej spoločnosti. Aj na Slovensku existuje obec, kde šport je súčasťou života mnohých jej obyvateľov a kde vytváranie podmienok pre športové vyžitie je na vysokej úrovni. Uhadli ste, ide o obec Jaslovské Bohunice, ktorá v roku 2008 oslavuje 80. výročie vzniku organizovaného športu. Osemdesiat rokov výhier, prehí, víťazstiev, porážok, vzostupov a pádov, radosti a sklamaní, ale predovšetkým športového zápolenia. Všetky vedomosti a skúsenosti sa dedili s generáciou na generáciu, my sme ich pokračovatelia, ktorí zúčastňujeme tento dar. Obec Jaslovské Bohunice je štedrá k svojim športovcom, a verím, že podmienky, ktoré pre nich vytvára, sa pretavia do vynikajúcich športových výsledkov.

MIROSLAV BRUNNER
člen Správnej rady ŠK Blava

● Na štarte.

Paragliding

– šport pre odvážnych

Začiatkom 90. rokov vzniklo športové lietanie na padákových klzákoch - paragliding. Ešte v roku 1996 málo ľudí poznalo, o aké lietanie ide. Mňa tento druh lietania zaujal už dávnejšie z televízie a pod., ale nevenoval som mu pozornosť. Až kým som nenašiel inzerát v novinách. A to rozhodlo.

Jeden júnový týždeň v r. 1996 som strávil na kurze v horskej dedinke Donovaly.

Prvé pobehovanie so školským padákovým klzákom po somárskej lúke. Večer teória, predpisy a hlavne meteorológia – veľmi dôležitý obor pre lietanie. Výcvik prebiehal na vtedy dostupných klzákoch. Na záver kurzu boli písomné a praktické skúšky. Po ich úspešnom zvládnutí adepti dostali pilotný preukaz. Tu mnohí skončili a ďalej sa lietaniu nevenovali. Pre mňa sa to ale týmto nekončí. Práve naopak. Začal som sa zaujímať o vtedy vyrábané padákové klzáky. Zisťoval som, odkiaľ a kde sa dá lietať. Najbližší terén, ktorý kamaráti z Bratislavy objavili, bol kopec Slepý vrch pri dedinke Horné Orešany, alebo Pecková, severne od Senice za obcou Sobotište.

Kúpil som si starší padákový klzák. Na to obdobie vďaka „krídelko“, pomer výkon a bezpečnosť. Pre toho, kto je po kurze, by mala byť bezpečnosť prvoradá.

Pre plachtárske lietanie na klzákoch je najlepšie počasie od jari až do jesene. V zimnom období je už slnko nízko nad obzorom a vzduch sa už nestačí zohriať natoľko, aby sa tvorili stúpavé prúdy potrebné na udržanie alebo nabratie výšky. Dá sa lietať na nafukovaných svahoch kopcov v tzv. svahovom prúde.

Chodil som lietať aj na iné terény, napr. Stránik pri Žiline alebo na Donovaly. Začal som robiť prvé prelety. Boli síce krátke 10 – 12

kilometrov, ale i to bol úspech. Postupným naberaním skúseností a zručností som začal uvažovať nad výkonnejším klzákom.

V roku 1998 som si už kúpil nový padákový klzák Fénix. Bol to prvý padákový klzák strednej triedy „so štihlosťou nad 6“, s lepším výkonom a vynikajúcou ovládateľnosťou. Moje výkony boli postupne lepšie. Začal som robiť lety dlhšie ako 50 kilometrov: Orešany - Holíč, Orešany - Kopčany, Orešany - Nové Mesto nad Váhom... Neskôr cez 70 kilometrov Buková - Trstice, Orešany - Choč pri Zlatých Morav-

● Miroslav Matovič preletí na klzáku desiatky kilometrov.

ciach... A potom 98 – 99 kilometrov: Buková - Levice, Buková - Zlatná pri Komárne. Výber tohto klzáku sa ukázal ako dobrá voľba.

Ale i tak som sa nevyhol určitým situáciám ako na Peckovej. Lietali sme asi desiaty tak 50 metrov nad kopcom. Termická aktivita trochu zoslabla a bolo treba sa držať vo svahovom prúde pri svahu. Medzi nami lietel aj jeden rakúsky pilot. Lietal dosť divne a hlavne veľmi blízko stromov. No to je každého osobná vec... Potom nastala tá situácia. Dostal som sa do miesta, kde som letel oproti nemu.

Približovali sme sa bližšie a bližšie, ale Rakúšan sa nevyhýbal. Od kolízie nás delilo pár metrov. Na poslednú chvíľu som urobil rýchlu otočku o 180 stupňov, ale stratil som pritom drahocennú výšku.

V lietaní tak isto platia určité pravidlá pre vyhýbanie, predbiehanie ako v cestnej premávke. Rakúšan asi tieto pravidlá nepoznal a ja som skončil na strome. A čo nato Rakúšan? Rýchle pristál a odišiel domov.

Ešte v tom roku som polietal prvýkrát v Taliansku v Julských Alpách pri meste Bassano, asi 80 km od Benátok. A od roku 1999 som začal lietať v Taliansku alebo v Slovinsku častejšie. Hlavne na začiatku sezóny, keď je u nás ešte studená jar.

V roku 2001 som bol na prvých pretekoch a nasával som vedomosti a skúsenosti. Zúčastnil som sa na pretekoch slovenského pohára, ale aj na majstrovstvách Slovenska.

Paragliding je jeden zo spôsobov, ako sa dostať do vzduchu bez použitia motoru, pomocou stúpavých prúdov sa dostať vyššie, ďalej, urobiť prelet a pritom sa kochať krajinou. Stačí málo - iba to vyskúšať.

Nemohol som konkurovať závodným klzákom, ale i tak som postupne dosahoval dobré výsledky.

Spomeniem preteky na Chopku v Nízkych Tatrách, kde som dolietaval do cieľa a v priebežnom poradí som končil do piateho miesta. Boli to asi najkrajšie a najlepšie preteky, aké som na slovenské pomery zažil. V roku 2002 som tu skončil na treťom mieste v kategórii performance. V roku 2003 som vymenil padák za nový. Na trhu nebol výkonnejší klzák v strednej triede, kúpil som padákový klzák, ktorý je už na trhu dva roky. Preto, že súťažné klzáky sú asi tak o tretinu drahšie. Ide o padákový klzák Bolid. S týmto typom klzáku som robil prelety do celoročnej súťaže Cross Country, kde sa mi vždy darí držať si popredné priečky.

V roku 2004 som s týmto typom klzáku lietal vo francúzskom Annecy. Týždenný pobyt bol zameraný na zvládnutie pilotáže v rôznych letových figúrach. Lieta sa nad veľkým jazerom, v prípade nezvládnutia niektorých manévrov pilot použije záložný padák a pristane do vody. Odkiaľ ho vytiahne tím ľudí na člne a dopraví na breh. Tam si vysuší výstroj a znova do vzduchu.

V roku 2006 som lietal na Tenerife (Kanárske Ostrovy). Počasie nám ale nedovolilo štartovať zo štartovačiek nad 2500 m nad morom. Lietali sme pozdĺž pobrežia pri sopečných svahoch.

V roku 2007 som si obstaral môj najlepší padákový klzák na akom som doteraz lietal. Je to Tracer z Brazílie. Precízne vyrábaný klzák. Jeho jednotlivé diely sa režu laserom, ale i šitie je veľmi dokonalé. Dodanie trvalo o mesiac dlhšie a niektoré preteky na začiatku sezóny som lietal na „bolide“, čo je škoda.

Na Majstrovstvách Slovenska, ktoré boli na Donovaloch, som skončil na 7. mieste.

V roku 2008 na MS v Plavnici sa mi darilo opäť dolietat do cieľa, ale pre chyby portugalských pilotov boli kolá neplatné.

MIROSLAV MATOVIČ

Ako prišiel tenis na Blavu

● Frekventanti tenisovej školy s trénerom Ing. Jánom Ondruškom.

Prvý tenisový dvorec v obci bol vybudovaný v areáli Pavlovičkinho mlyna s povrchom z umelej trávy. Na ňom začali hrať rekreační hráči z našej obce a blízkych podnikov. V dôsledku nedostatku údržby sa však nestal veľmi známym ani populárnym. Ale hrať sa tam dalo – aj sa hralo. Radostnejšiu budúcnosť tenisu na Blave sľubovali novo budované kryté haly, ale najmä otvorené antukové dvorce, ktoré boli v dlhodobom pláne rozvoja obce.

Keď sme v sobotu 30.9.2006 slávnostne uviedli do prevádzky dve novučičké tenisové haly s povrchom z taraflexu, začali sme pripravovať založenie tenisového oddielu, ktorý mal zastřešovať rekreačné tenisové aktivity dospelých, ale aj tenisovú školu pre deti vo veku od 6 do 12 rokov. Vedúcim a trénerom tenisovej školy bol menovaný bohunický rodák Ing. Ján Ondruška, tréner II. triedy, ktorý má dlhoročnú prax práve pri výchove a tréningu detí a mládeže – a začalo sa! Detské rakety a špeciálne lopty zakúpila obec a zapožičala ich všetkým deťom počas trvania základného výcviku.

Začiatky tenisovej školy

Rozbeh tenisovej školy (TŠ) poznačila najmä krátka tradícia tenisu na Blave, ale aj neskorý termín otvorenia haly a náboru detí. Tým bolo znemožnené vytvorenie homogénnych skupín podľa veku a talantu detí pre šport. V dôsledku spomínaného sa vytvorili skupiny s vekovým rozpätím aj 5 rokov, ale tiež s veľmi rozdielnymi fyzickými a mentálnymi predpokladmi detí. Vysoký počet (10 – 12) detí v skupine s veľmi rozdielnymi predpokladmi určitým spôsobom sťažili výcvik techniky a súčasne znemožnili optimálne napredovanie talentovanejších detí s vyššími predpokladmi pre tenis.

V prvom ročníku TŠ bol priemerný počet 32 detí a priebežne to skúšali ďalšie a ďalšie; iné deti z najrôznejších príčin odchádzali a cel-

kom prešlo školou neuveriteľný počet 74 detí. V prvých mesiacoch trénovali deti iba dva dni v týždni, nakoľko záujem verejnosti o permanentky bol nečakane veľký.

Už prvý - Vianočný turnaj detí 2006 ukázal, že napriek obmedzeným tréningovým podmienkam a možnostiam dosiahli mnohé deti až prekvapujúco vysokú výkonnosť a prejavili veľký záujem o tenis a ochuť tvrdo trénovať! Deti boli rozdelené do dvoch vekových kategórií – vo finále mladších vyhral Martin Bachratý nad Ondrejom Zacharom. Zo starších sa medzi najlepších prebojovali M. Matovičová, M. Krivošíková, M. Závodný, ale víťazkou sa stala Lucia Kirinovičová.

Druhý turnaj, ktorý bol súčasťou turnaja dospelých O pohár starostu, potvrdil, že na

Blave vyrastajú ďalší schopní a nádejní mladí tenisti. V skupine najmladších vyhral vo finále VI. Hrabovský nad Laurou Maluniakovou; v strednej vyhral O. Zachar nad N. Ďuračkovou; skupinu najstarších opäť L. Kirinovičová, keď vo finále prekvapujúco deklasovala L. Horváthovú. V exhibícii sa predstavili aj najmenšie deti – ani nie 7-ročné Saška Mrvová a Patka Junasová, ktoré svojou technikou a hrou naznačili, že až nimi vstúpi jaslovskobohunický tenis do sveta veľkého tenisu.

Oficiálne začal tenis na Blave fungovať 1.4.2007, kedy bol náš tenisový oddiel zaregistrovaný do Slovenského tenisového zväzu a dňa 8. mája sa uskutočnila prvá členská schôdza s voľbou výboru na čele s predsedom Mirom Brunnerom.

Po prehrách prvé úspechy

V lete 2007 sme začali novú etapu rozvoja tenisu v obci a navštívili sme s deťmi do 9 rokov niekoľko turnajov kategórie HTO – hľadáme tenisových olympionikov, aby sme si overili, či ideme správnou cestou. Vekové a výkonnostné predpoklady spĺňali 9-ročná Laura Maluniaková a rovnako starý Vlado Hrabovský; z najmladších už spomínané duo „karpiniék“ - Patka a Saška. Po prvých zápasoch si deti aj poplakali, lebo ich súper mali násobne viac natrénované a odohrané, a tak sme začínali prehrami, často aj krutými. Sami seba sme presvedčili, že deti Blavou krstenej nie sú žiadne bábovky. Po prehrách v prvých kolách sme v úteche už niečo aj vyhrali, ba Laura bola aj vo finále útechy.

Za prvý a doteraz najväčší úspech našich tenisových nádeej považujeme suverénne víťazstvo našich detí do 7 rokov v regionálnom mini FED CUPE '07. Porazili oveľa skúsenejších súperov z Topoľčian, Senice, Zlatých Moraviec a Hlohovca! Okrem Patky a Sašky boli členkami družstva aj Tamarka Lehutová a Lea Remenárová. Bolo príjemné odpovedať zvedavcom na otázky – kto sme, odkiaľ sme, koľko máme dvorcov, ako často a dlho vôbec trénujeme a pod.

Viete, ako pripraviť deti na tréning?

Skúsenosti ukazujú, že niekedy majú rodičia väčší záujem, aby ich dieťa hralo tenis, ako dieťa samotné, a potom nastanú problémy pre obe strany. Ak dieťa nie je zrelé a pripravené na tenisový výcvik, dajme mu čas, veď začať s prípravou na rekreačný tenis nie je nikdy neskoro. Príkladom pravdivosti tohto názoru potvrdzujú naše najstaršie absolventky: Lenka, Linda, Lucia, obe Mišky, Mária, Martina, Nikol a ďalšie, ktoré začali ako šiestacky až ôsmacky a za rok sa stali veľmi dobrými rekreačnými hráčkami.

Ako pripraviť deti na špecializovaný športový tréning - aj tenisu? Málo rešpektovanou skúsenosťou zo sveta tenisu je nesprávny názor, že dieťa sa má začať pripravovať na tenis až pod vedením profesionálneho trénera v tenisovej škole či klube! Dávno sú preč časy, keď behanie, hádzanie a triafanie kameňom, chytanie, lezenie po stromoch, preskakovanie cez potok a ostatné pohybové aktivity boli deťom samozrejme asi

tak, ako dýchanie a prijímanie potravy. Ale zvládnuť dobre tenis bez týchto schopností nie je možné! A tu je šanca a povinnosť pre rodičov a starších súrodencov.

V snahe pomôcť rodičom pri predpríprave detí na tenisový výcvik, ponúkame konkrétne jednoduché cvičenia, ktoré sa dajú robiť doma, na dvore, na lúke, v telocvični, na chate a - "cvičiteľ" nemusí mať odbornú trénerskú kvalifikáciu. Týmto spôsobom sa dajú zlepšiť predpoklady pre následný výcvik v tenisovej škole - najmä: postreh, reakčná schopnosť, vnímanie a odhad rýchlosti, smeru a miesta dopadu loptičky; hádzanie a chytanie loptičky, triafanie cieľa a iné činnosti zlepšujúce koordináciu pohybu dieťaťa.

Niektorí prihorlívajú rodičia sa snažia pomôcť svojmu malému tenistovi tým, že mu predčasne kúpia (nevhodnú) raketu, že s ním sami chodia hrať (s ťažkými loptami a na veľkom ihrisku) a neuvedomujú si, že mu tým viac škodia ako prospeievajú. - jo -

Nové úlohy na skvalitnenie

Na základe skúseností získaných za rok existencie tenisovej školy a jej výsledkov sme si vytýčili nové úlohy na jej skvalitnenie a hľadali sme prostriedky na ich uskutočnenie. Bolo to predovšetkým organizovaným náborom získať ďalšie deti pre tenis a vytvoriť aj prípravku – skupinu z detí materskej škôlky, vytvoriť homogénnejšie skupiny detí, čo do veku a miery talentu, ale najmä zvýšiť počet tréningov v týždni a znížiť počet detí v skupinách; v rámci toho poskytnúť pre tréningy obe haly a angažovať kvalifikovaného pomocného trénera, umožniť deťom hrať v sobotu tréningové zápasy a turnaje s cudzími deťmi, vytvoriť štatút tenisovej školy a doriešiť jej organizačné začlenenie do štruktúry ŠK Blava.

Takmer všetky úlohy sa podarilo splniť už v úvode druhého ročníka TŠ. Určité problémy nastali iba pri fungovaní prípravky z detí MŠ. Z prihlásených škôlkarov bola väčšina vo veku 5 rokov a po krátkom overovaní sme usúdili, že tieto deti ešte nie sú fyzicky ani

mentálne pripravené pre tenisovú prípravu, problémom bolo aj časové zladenie rozvrhu MŠ a rozvrhu tréningov TŠ.

Organizačne bola tenisová škola začlenená do tenisového oddielu, ktorý bol dovtedy zameraný na rozvoj výlučne rekreačného tenisu dospelých; vznikol konflikt názorov na rozvoj súťažného tenisu najtalentovanejších detí a mieru podpory ich účasti v súťažiach družstiev a turnajov jednotlivcov v rámci oficiálnych súťaží organizovaných STZ.

Hrať tenis po celý život

V závere 2. ročníka tenisovej školy sa zameriavame práve na účasť najschopnejších detí v súťažiach organizovaných regionálnym a Slovenským tenisovým zväzom, čo sa deje v troch formách. Deti do 9 rokov už majú za sebou štart na 5 turnajoch HTO a na každom z nich sa Saška, alebo Paťka dostala do semifinále. Každá z nich obsadila dvakrát 3. miesto. Laura, Ondrej a Vlado už dosiahli vek mladšieho žiactva, zaregistrovali sa v STZ ako hráči ŠK Blava J. Bohunice a keďže zatiaľ nemôžeme postaviť

vlastné družstvo – umožnili sme im hosťovať za TA NET Trnava v regionálnom majstrovstve. Body za víťazstvá v tejto súťaži sa im započítavajú do osobných rebríčkov. Cez prázdniny sa rozbehne koloťoch turnajov a máme v pláne zúčastniť sa na 10 – 15 turnajoch.

Do konca školského roka pripravíme podmienuky účasti detí v 3. ročníku tenisovej školy a oboznámime s nimi deti a ich rodičov. V súlade so schváleným štatútom TŠ sa môžu prihlásiť nové deti od veku 6 rokov, ale aj staršie. Predpokladám, že cez prázdniny pripravíme pre nových záujemcov prípravný kurz, na ktorom budeme testovať nových záujemcov o tenis z hľadiska ich mentálnej a fyzickej pripravenosti pre zaradenie do tenisovej školy.

Základným cieľom našej tenisovej školy je naučiť čo najviac detí hrať tenis na rekreačnej úrovni – hrať tenis pre radosť z pohybu a ušľachtilej zábavy – hrať tenis po celý život! Ak sa však vyskytnú medzi nimi mimoriadne talentované deti, vytvoríme im podmienky aj pre túto cestu k súťažnému tenisu.

Ing. JÁN ONDRUŠKA
vedúci tréner tenisovej školy

Škola neostáva bokom

Skutočnosť, že organizovaný šport v Jaslovských Bohunicach oslavuje v tomto roku osemdesiatku, svedčí o tom, že ľudom „motajúcim“ sa okolo tohto záujmového odvetvia, nebol pohyb nikdy ľahostajný. Ja som prišiel do Jaslovských Bohuníc v roku 1993, a tak som mal možnosť sledovať a aj reagovať na nevidaný rozvoj športu v obci.

Začalo sa to rekonštrukciou futbalového štadióna, položením nového trávnatého koberca, nasledovalo umelé trávnaté ihrisko a dve športové haly. Novovzniknuté športoviská priam nabádali k zvýšenej športovej aktivite. Škola nezostala bokom a s prílevom mladých ľudí do radov pedagogických pracovníkov sme začali s aktivitami už od najmenších.

Učiteľ Mgr. Pavol Valent má športové dianošty v génoch po otcovi. S ním vyrastal na trnavskej Slávii, kde so športom doslova zrósťol. V súčasnosti sa ako učiteľ I. stupňa ZŠ venuje s tými najmenšími vylíanej, prehadzovanej, malému futbalu a stolnému tenisu. Jeho najväčším úspechom je tohtoročný postup vo futbalovom MacDonald Cup-e až medzi posledných osem mužstiev v rámci kraja a celkové 4. miesto. Vo vybijanej žiakov a žiačok 3. a 4. ročníkov zaznamenal niekoľkokrát umiestnenia do 3. miesta v rámci okresu. Paľo sa postupne vypracoval na skvelého rozhodcu volejbalu, vybijanej a futbalu a výdatne pomáha pri organizovaní súťaží, ktorými je v priebehu roka poverená naša škola Slovenskou asociáciou športu na školách, trnavskou Kalokagatiou, Krajským združením telesnej kultúry a Slovenským futbalovým zväzom.

Príprava najmenších je veľmi dôležitá, neskôr ju môže užitočnosť učiteľ telocviku PaedDr. Ľudovít Žambokrétty. Naplno sa mu to podarilo v roku 2005, kedy s dievčatami 5. a 6. ročníkov vo vybijanej nenašiel premožiteľa od obvodných cez okresné, krajské kolá a privedol ich až k titulu Majstrierok Slovenskej republiky. Celá senická hala vtedy skandovala a držala palce „reprezentantkám“

najmenšej zúčastnenej školy, ktoré nedali šancu vo finále ani hádzanárskej prípravke ligovej Detvy. Nikto zo zúčastnených sa vtedy neubrnil slzám šťastia.

V posledných rokoch sú takmer samozrejmosťou umiestnenia našich chlapcov a dievčiat v rámci okresných súťaží v basketbale a volejbale do 3. miesta v rámci okresu.

Pod vedením Mgr. Lucie Bubánovej cibria základy šachovej abecedy chlapci a dievčatá, účastníci okresného šachového rebríčka.

Ja som svojím príchodom nadviazal a oživil tradície streleckého športu v obci. Vytvorením podmienok pre tento šport sme sa zviditeľnili aj v rámci Slovenska. Sme organizátormi krajskej školskej ligy, ba dokonca aj celoslovenského finále tejto súťaže, niekoľkokrát

sme organizovali olympiádu detí a mládeže, dokonca s medzinárodnou účasťou, a umiestnenia na popredných miestach v rámci okresu a kraja sú už akousi samozrejmosťou.

Ciele a plány školy v oblasti športu sú postavené vysoko. Školský šport by nemal byť výkonnostný, ale mal by priťahovať k pravidelnému športovaniu čo najširší okruh detí, a z nich tí najtalentovanejší a najvytrvalejší môžu raz reprezentovať školu, obec, ba i Slovensko.

Chcem touto cestou poďakovať obci a Športovým klubom Blava za vytvorené podmienky pre športové vyžitie a zaželať im do budúcich rokov, aby zvesť o jaslovskobohunickom športe obletela celý svet!

Mgr. PAVOL KAŠŠÁK
riadiťel školy

• Strelecká súťaž O putovný pohár starostu obce Jaslovské Bohunice napísala 24. februára 2007 už svoju trinástu kapitolu. Súťažilo tridsaťsedem štartujúcich chlapcov a dievčat zo šiestich škôl Trnavského kraja.

Nosia domov zlato

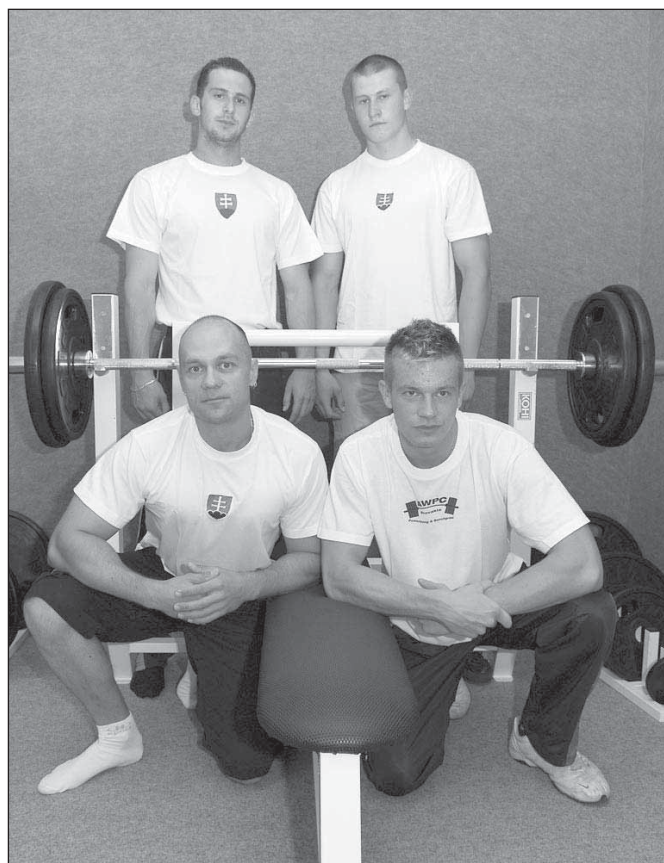
Novozaložený klub silového trojboja a tlaku na lavičke sme zaregistrovali 15. decembra 2007. Od toho dňa sa začali písať prvé stránky B.A.S.T. O pár mesiacov, presnejšie 23.2.2008, sme vstúpili do spoločenstva klubov ŠK Blava Jaslovské Bohunice za pomoci starostu obce a prezidenta ŠK Blava sme 1. marca 2008 oficiálne podpísali stanovy ŠK Blava.

Oddiel založili Ladislav Hricišče, Ondrej Kmošena a Miloš Sýkora. Momentálne je predsedom klubu Ladislav Hricišče, tajomníkom Miloš Sýkora, pokladník Ján Sobol a pretekári Miroslav Bartek a Radoslav Tomašovič.

Za najväčšie úspechy klubu doposiaľ považujem dve zlaté medaily z majstrovstiev Slovenska v kategórii junior, zlatú medailu v kategórii open a striebro v kategórii submaster. Ďalej dve zlaté medaile z rakúskych majstrovstiev v kategórii junior.

Momentálne je oddiel zložený z domácich pretekárov, okrem predsedu klubu, ktorý je z Trnavy. Postupným zveľaďovaním

a skvalitňovaním priestorov tunajšej posilňovne, ktorá sa stala domovom B.A.S.T., sa snažíme o budovanie silného a kvalitného tímu pretekárov. Výsledky hovoria za všetko, chalani majú chuť pretekať, a to je dôležité. Predovšetkým nám ide

• B.A.S.T. klub - v stojí zľava Miloš Sýkora, Radovan Tomašovič, v kľaku zľava Ladislav Hricišče - predseda, Ján Sobol.

o zábavu a rozvoj športu. Veríme že nás budú postupne nasledovať ďalší pretekári, ktorí posunú výkonnostné méty o stupienok vyššie. Oddielu želim mnoho športových úspechov a rozvoj v športovom a kultúrnom dani. Mojm práním je rozšírenie a skvalitnenie pretekárskej základne a o to sa v nasledovnom roku budem snažiť. Najväčšou vizitkou klubu sú výsledky a zviditeľnenie klubu ako aj obce Jaslovské Bohunice.

LADISLAV HRICIŠČE
predseda klubu B.A.S.T.

Tenisová liga je v polčase

Do 12.6.2008 tenisti dohrali 172 zápasov a aspoň jeden zápas hralo 31 hráčov z celkovo prihlásených 35. Priebežné poradie ukazuje tabuľka.

- ml -

	Meno	Zápasov	Výhry	Prehry	Body
1.	R. Blanárik	30	24	6	96
2.	J. Čápka	21	21	0	91
3.	M. Junas	19	16	3	66
4.	V. Nádaský	27	22	5	60
5.	M. Ondrišek	17	15	2	49
6.	J. Schmidt	18	9	9	39
7.	M. Srdoš	18	11	7	35
8.	F. Vagovič	16	8	8	26
9.	J. Ťažký st.	15	7	8	21
10.	J. Lehen	21	8	13	20
11.	M. Rapant	7	4	3	14
12.	L. Bokor	6	6	0	10
13.	I. Drgoň	9	2	7	8
14.	M. Lehuta	9	2	7	6
15.	A. Pavlovič	10	2	8	6
16.	T. Matovič	10	3	7	5
17.	R. Junas	19	1	18	5
18.	M. Vagovič.	8	2	6	4
19.	J. Ťažký ml.	14	2	12	4
20.	R. Hyža	10	4	6	4
21.	V. Mrva	7	1	6	3
22.	J. Kazimír	7	1	6	3
23.	M. Palšovič	5	2	3	2
24.	M. Varga	1	1	0	1
25.	Š. Matovič	3	1	2	1
26.	M. Schmidt st.	1	0	1	0
27.	L. Palšovič	1	0	1	0
28.	L. Machovič	2	0	2	0
29.	M. Lackovič	4	0	4	0
30.	B. Matovičová	6	0	6	0
31.	L. Podmaka	6	0	6	0

• Cez víkend 15. a 16. marca 2008 sa v Bohuniciach stretli najlepší amatérski pretekári v silovom trojboji a tlaku na lavičke registrovaní v Slovenskej amatérskej federácii silového trojboja na III. majstrovstvách Slovenska, ktoré boli spojené s medzinárodným pohárom.

Najmenšia loptička opäť skáče

Stolnotenisev oddiel Telovýchovnej jednoty J. Bohunice vznikol počas letných prázdnin v auguste 1981. Hlavným organizátorom bol učiteľ Základnej deväťročnej školy (ZDŠ) Karol Gajdoš a zakladajúcimi členmi boli ďalej Tibor Matovič, Pavol Miklošovič, František Vágovič a Štefan Lehen.

Počas školského roku sa k nim postupne pridali Miloš Rapant, Roman a Peter Gajarský a Rudolf Varinský. Trénovať začali aj žiaci ZDŠ. Tréningy a zápasy sa konali v telocvični školy a povestné boli hlavne výjazdy za súpermi Gajdošovým „farárom“ – Trabantom Combi, ktorý mával „menšie problémy“ pri väčšom vetre a o snehu už ani nehovoriac.

Na prekvapenie všetkých súperov Jaslovsko-bohunického vo svojej prvej súťažnej sezóne obsadili z 11 mužstiev 3. miesto s úspešnosťou hráčov: Gajdoš 87 %, Matovič 42 %, Vágovič 27 %. Bolo to hlavne vďaka dlhoročným hráčskym skúsenostiam K. Gajdoša a výbornej tréningovej morálke všetkých hráčov.

Záujem o stolný tenis aj vďaka materiálnemu zabezpečeniu bol taký veľký, že už v nasledujúcej sezóne 1982/83 mali J. Bohunice v súťaži mužov A aj B-mužstvo a taktiež družstvo žiakov. Muži A: K. Gajdoš, T. Matovič, F. Vágovič, M. Rapant, P. Jánosič (vojak VÚ pri EBO). Muži B: P. Miklošovič, Š. Lehen, R. Varinský, J. Schmidt, Š. Jablonický. Žiaci: P. Heteš, J. Čápka, P. Petric, I. Bohunický.

Po dvoch rokoch účinkovania stolnotenisev oddielu sa mužom áčka podarilo vyhrať okresnú súťaž bez jedinej prehry a žiaci skončili v okresnej súťaži na 2. mieste. Úspešnosť mužov: K. Gajdoš 77,8 %, T. Matovič 63,9 %, M. Rapant 59,3 %, P. Jánosič 100 %, F. Vágovič 57 %.

V ďalšom súťažnom ročníku 1983/84 sa podaril husársky kúsok žiakom, ktorí vyhrali okresnú súťaž a v stretnutí o Majstra okresu zvíťazili v zložení P. Heteš, J. Čápka, J. Danič nad mužstvom Skloplast Trnava 5:1. Prebojovali sa tým do kvalifikácie majstrovstva kraja žiakov. Tam však prehrali s mužstvom Trenčianskej Teplej a obsadili tak druhé miesto, čo však bol pre oddiel aj tak veľký úspech. Na-

pokon však žiaci predsa len do majstrovstiev kraja postúpili, pretože družstvo Trenčianskej Teplej sa odhlásilo. V tomto súťažnom ročníku odohrali za bohunické „farby“ 18 zápasov Pavel Jánosič a 14 zápasov Stanislav Minář. Boli to vojaci VÚ pri EBO. Boli pre domácich vzorom svojou hrou a prístupom k zápasom a tréningom.

V sezóne 1984/85 sa od A-mužstva nedalo veľa očakávať, pretože po odchode Jánosiča s Minářom do civilu a po nástupe Tibora Matoviča na Základnú vojenskú službu bolo mužstvo dosť oslabené. Nakoniec skončilo na predposlednej, 8. priečke, čím sa zachránilo. Prekvapili však hráči B-mužstva, ktorí vyhrali okresnú súťaž. Hráči nastupovali v nasledujúcich zostavách: Muži A: K. Gajdoš st., P. Heteš, M. Rapant, J. Danič, Š. Lehen, P. Miklošovič. Muži B: J. Danič, P. Heteš, P. Petric, J. Čápka, Š. Lehen. Žiaci: P. Heteš, P. Vandák, K. Gajdoš ml.

V nasledujúcej sezóne 1985/86, po náboře žiakov a po absolvovaní letného tréningového

tábora na Bukovej, prihlásil oddiel do súťaže dve žiacke družstvá: A: K. Gajdoš ml., P. Gajarský, D. Bango, Š. Daniš a B: M. Uváčik, M. Heteš, F. Rolenčík, M. Rapant, F. Fančovič, M. Chóratovič.

Výhodou väčšieho počtu tímov mužov aj žiakov bolo hlavne to, že muži aj žiaci z B družstiev mohli hrať aj za A družstvá v kvalitnejšej súťaži, a tým výkonnostne napredovať.

Po 8-ročnej odmlke sa stolní tenisti dali na jeseň 2007 opäť dohromady a prihlásili sa do súťaže. Keďže okrem Tibora Matoviča nikto dlhý čas netrénoval a nehrával, bolo to zo začiatku dosť poznať. Odvetná časť však už bola omnoho lepšia, čo sa prejavilo nielen na výsledkoch, ale aj na hre. Z 12 mužstiev nakoniec skončili na 7. mieste. Členmi stolnotenisev oddielu teraz sú: Tibor Matovič, Jozef Kubiš, Miloš Rapant, Jozef Čápka, Peter Gajarský, Štefan Lehen, Tomáš Junas a Milan Palšovič.

TIBOR MATOVIČ

● O materiálne zabezpečenie a výborné osvetlenie sa stolným tenistom postarala obec.

VÝŽREBOVANIE FUTBALOVÝCH ZÁPASOV, ROČNÍK 2008 – 2009, JESEŇ

A-mužstvo ŠK Blava 2. liga západ

1. ŠK Blava - Púchov	3.8.2008	17.00 h
2. MŠK Petržalka - ŠK Blava	9.8.2008	10.30 h
3. ŠK Blava - Topoľčany	17.8.2008	17.00 h
4. Nemšová - ŠK Blava	24.8.2008	17.00 h
5. ŠK Blava - Moravany	31.8.2008	17.00 h
6. ŠKP Bratislava - ŠK Blava	6.9.2008	10.30 h
7. ŠK Blava - Nitra B	14.9.2008	16.30 h
8. Vrbové - ŠK Blava	20.9.2008	15.00 h
9. ŠK Blava - N. Mesto n. V.	28.9.2008	15.00 h
10. ŠK Blava - Vrábce	5.10.2008	14.30 h
11. Slovan B - ŠK Blava	12.10.2008	10.30 h
12. ŠK Blava - SFM Senec	19.10.2008	14.00 h
13. Trnava B - ŠK Blava	26.10.2008	10.00 h
14. ŠK Blava - FC Petržalka B	2.11.2008	13.30 h
15. FK Rača - ŠK Blava	8.11.2008	13.30 h

Starší a mladší dorast ŠK Blava 3. liga západ

1. Spartak Trnava - ŠK Blava	2.8.2008	15.00 h SD, 17.00 h MD
2. ŠK Blava - FK Senica	9.8.2008	15.00 h SD, 17.00 h MD
3. P. Bystrica - ŠK Blava	16.8.2008	15.00 h SD, 17.00 h MD
4. ŠK Blava - FK Brezová p. B	23.8.2008	15.00 h SD, 17.00 h MD
5. Trenčín B - ŠK Blava	30.8.2008	15.00 h SD, 17.00 h MD
6. ŠK Blava - N. Zámky	6.9.2008	14.00 h SD, 16.00 h MD
7. ČFK Nitra - ŠK Blava	13.9.2008	14.00 h SD, 16.00 h MD
8. ŠK Blava - N. Mesto n. V.	20.9.2008	13.30 h SD, 15.30 h MD
9. Partizánske - ŠK Blava	27.9.2008	13.30 h SD, 15.30 h MD
10. ŠK Blava - MŠK Hurbanovo	4.10.2008	12.30 h SD, 14.30 h MD
11. Topoľčany - ŠK Blava	11.10.2008	12.30 h SD, 14.30 h MD
12. ŠK Blava - Vrábce	18.10.2008	12.00 h SD, 14.00 h MD
13. Nemšová - ŠK Blava	25.10.2008	12.00 h SD, 14.00 h MD
14. ŠK Blava - Sereď	1.11.2008	11.30 h SD, 13.30 h MD
15. Galanta - ŠK Blava	8.11.2008	11.30 h SD, 13.30 h MD

POZVÁNKA

ŠK Blava Jaslovské Bohunice
a obec Jaslovské Bohunice

požívajú na

11. ROČNÍK MEDZINÁRODNÉHO
FUTBALOVÉHO TURNAJA
STARŠÍCH DORASTENCOV

TRNAVA CUP

18. – 19. JÚLA 2008 (PIATOK, SOBOTA)
Trnava, Jaslovské Bohunice,
Veľké Kostoľany

Účastníci

MSPN Górník Zabrze (Poľsko)
SKS Gwarek Zabrze (Poľsko)
ETO Győr (Maďarsko)
FC Tescoma Zlín (ČR)
Slezský FC Opava (ČR)
ŠK Blava Jaslovské Bohunice
FC Spartak Trnava
FK Lokomotíva Trnava

Vyžrebovanie

- Piatok (po celý deň): A-skupina v Jaslovských Bohuniciach, B-skupina vo Veľkých Kostoľanoch
- Sobota (dopoludnia): Tímy si vymenia dejiská zápasov

18. júla 2008

10.00 – 11.05 h: Górník – Jaslovské Bohunice (A), Gwarek – Lokomotíva (B)
11.30 – 12.35 h: Spartak – Zlín (A), Győr – Opava (B)

14.00 h Slávnostné otvorenie turnaja v Jaslovských Bohuniciach

15.00 – 16.05 h: Spartak – Jaslovské Bohunice (A), Győr – Lokomotíva (B)
16.30 – 17.35 h: Górník – Zlín (A), Gwarek – Opava (B)

19. júla 2008

10.00 – 11.05 h: Opava – Lokomotíva (B), Spartak – Górník (A)
11.30 – 12.35 h: Gwarek – Győr (B), Jaslovské Bohunice – Zlín (A)
15.00 – 16.05 h: A2 – B2 o III., IV. miesto, A4 – B4 o VII., VIII. miesto
16.30 – 17.35 h: A1 – B1 o I., II. miesto, A3 – B3 o V., VI. miesto

17.45 h: Slávnostný záver, odovzdanie cien

Trnava Cup 2008 je venovaný
770. výročiu povýšenia Trnavy
na prvé slobodné kráľovské mesto
a 80. výročiu organizovaného
futbalu v Jaslovských Bohuniciach.

V piatok 18. júla 2008 od 18.00 hod.
požívame všetkých do areálu prírodného
Amfiteátra Na rybníku Jaslovské Bohunice
na grilovačku v prírode a diskotéku.

ŠK Blava

Olympiáda vyburcovala k športu

Šport ako telesná kultúra je starý pravdepodobne ako samo ľudstvo. I keď pomenovanie zábavy, rozptýlenia a fyzickej sebarealizácie môže byť historicky rôzne, podstata týchto aktivít je rovnaká. Potom je už krátka cesta k súťaživosti, vyskúšať si vlastné schopnosti a získať pozíciu nad súperom.

Hra najmä v starých dobách bola súčasťou nácviku na boj, kde pravidlo bolo jednoduché a výsledok mal hodnotu života. Preto šport a boj zostali vedľa seba celé tisícročia, získavali však svoje pravidlá. Šport sa nakoniec vyvinul ako prostriedok proti skutočnému boju, vojne, stal sa vyslancom mieru a priateľstva.

Korunu tomuto vývoju nasadili prvé novodobé Olympijské hry v Aténach na konci 19.

storočia. Druhý športu získali pestrosť v disciplínach, i keď mnohé vychádzali z bežného života ako atletika, plávanie a vodné športy, streľba a cyklistika. Historický prelom v športe urobila lopta, rôznych rozmerov, tvarov, farieb. Učarovala športovcom i celému národu. Do našich pôvodných obcí Jasloviec, Bohuníc i Paderoviec sa dostala najmä v čase medzi dvoma svetovými vojnami. Odvtedy je aj tu šport okrem súťaživosti aj životným štýlom, reprezentantom obce i vlastných športovcov. Mnohí boli úspešní, preto je potrebné dobu i výsledky zaznamenať. ŠK Blava boli druhým domovým športovcom i mnohých dobrovoľných funkcionárov celých 80 rokov. Dobrými športovcami však boli ďalší jednotlivci, ktorí sa zapísali do histórie športu v obci i Slovenska.

- r -

Hymna ŠK Blava

Nie sme Real Madrid a nie sme Liverpool,
za nás si Maradona kopačky neobul.
Zdáme sa vám malí,
ale my vieme, čo je boj!

Ak ti naše farby k srdcu prirástli,
hraj za miesta, kde sme vyrástli
(a) len pri svojich vždy pevne stoj!

A do každého kroku
celé srdce a dušu vždy daj.
Bojuj do posledného dychu
A nikdy sa nevzdávaj!

R: Š! – K! – ŠK Blava! Víťazstvo vždy sladkú chuť máva.
Š! – K! – ŠK Blava! Hrdosť, česť a večná sláva!
Š! – K! – ŠK Blava! Modré nebo a zelená tráva
Š! – K! – ŠK Blava! Sme pre teba zrodení!

Rozložíme vás ako radiačná vlna.
Najlepšie sa hrá, keď tribúna je plná.
Nezastavíte nás, sme ako buldozér!

Útoky sa valia a obrana drží,
takú silu žiadny súper nevydrží!
Môžete byť proti, ale my vždy hráme fér

a každý z nás je hrdý,
že dnes pri tom bol,
keď zo všetkých hrdiel znelo:
„ŠK Blava - góóó!“

R: Š! – K! – ŠK Blava! Víťazstvo vždy sladkú chuť máva.
Š! – K! – ŠK Blava! Hrdosť, česť a večná sláva!
Š! – K! – ŠK Blava! Modré nebo a zelená tráva
Š! – K! – ŠK Blava! Sme pre teba zrodení!

Š! – K! – ŠK Blava! Malý potok, ale silná ríava.
Š! – K! – ŠK Blava! Hoci sa to zdá, nie sme Bratislava!
Š! – K! – ŠK Blava! Modré nebo a zelená tráva...
Š! – K! – ŠK Blava! ŠK Blava - góóó!!

SLOVENSKÉ
ELEKTRÁRNE

vúje

CHILLIK
CHLADIACE VEŽE BOHUNICE s.r.o.

ENERGO
Em
MONT s.r.o.

CESTY
NITRA a.s.
Grupa COLAS